

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUGGE VAN 5 FEBRUARI 2019

IN DE ZAAK, ambtshalve vervolgd door het openbaar ministerie:

bij wie zich voegde als burgerlijke partij ter terechtzitting van 05/06/2018:

STAD,
vertegenwoordigd door het College van Burgemeester en Schepenen, met burelen in het Stadhuis X,
KBO X;

met een eis zoals vermeld in de besluiten, neergelegd ter griffie op 04/10/2018;

vertegenwoordigd door meester X , advocaat te X;

tegen:

1. X X
geboren te X op X,
wonende te X, X;

bijgestaan door meester X, advocaat te X;

2. X X,
geboren te X op X, wonende te X, X;

bijgestaan door meester X, advocaat te X;

3. X X,
geboren te X op X, wonende te X, X;

bijgestaan door meester X, advocaat te X;

4. X X
geboren te X,
wonende te X, X;

bijgestaan door meester X, advocaat te X;

De eerste, de tweede, de derde en de vierde : beklaagd om :

DE EERSTE. DE TWEEDE. DE DERDE en DE VIERDE

Als daders, ofwel om een misdaad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, om, door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, om, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt, om, hetzij door woorden in openbare bijeenkomsten of plaatsen gesproken, hetzij door enigerlei geschrift, drukwerk, prent of zinnebeeld aangeplakt, rondgedeeld of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld, het plegen van de feiten rechtstreeks te hebben uitgelokt,

A/ bij inbreuk op de artikelen 66 en 453 van het Strafwetboek, zich schuldig te hebben gemaakt aan grafschennis, namelijk

de eerste:

1. te X, op 24 februari 2016,
2. te X, op 30 maart 2016,
3. te X, op 06 juli 2016,
4. te X, op 07 juli 2016,
5. te X, op 22 augustus 2016,
6. te X, op 23 augustus 2016,
7. te X, op 05 september 2016,
8. te X, op 07 november 2016,
9. te X, op 01 december 2016,
10. te X, op 08 februari 2017,
11. te X, op 15 februari 2017,
12. te X op 21 juni 2017,
13. te X, op 27 juni 2017,
14. te X, op 26 juli 2017,
15. te X, op 25 september 2017,
16. te X, op 12 oktober 2017,
17. te X, op 06 november 2017,

de eerste, de tweede en de derde:

18. te X, op 24 januari 2017,

de vierde

19. te X, op niet nader te bepalen tijdstip in de periode van 01 januari 2014 tot en met 19 december 2017.

DE EERSTE

B/ bij inbreuk op de artikelen 66, 453 en 453bis van het Strafwetboek, zich schuldig te hebben gemaakt aan grafschennis, met de omstandigheid dat een van de drijfveren van het misdrijf bestond in de haat

tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens diens zogenaamd ras, zijn huidskleur, zijn afkomst, zijn nationale of etnische afstamming, zijn nationaliteit, zijn geslacht, zijn seksuele geaardheid, zijn burgerlijke staat, zijn geboorte, zijn leeftijd, zijn fortuin, zijn geloof of levensbeschouwing, zijn huidige of toekomstige gezondheidstoestand, een handicap, zijn taal, zijn politieke overtuiging, zijn syndicale overtuiging, een fysieke of genetische eigenschap of zijn sociale afkomst,

te X, op 13 juli 2017.

DE EERSTE, DE TWEEDE en DE DERDE

Als daders, ofwel om een misdaad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, om, door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, om, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt, om, hetzij door woorden in openbare bijeenkomsten of plaatsen gesproken, hetzij door enigerlei geschrift, drukwerk, prent of zinnebeeld aangeplakt, rondgedeeld of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld, het plegen van de feiten rechtstreeks te hebben uitgelokt,

C/ bij inbreuk op de artikelen 66, 461 lid 1, 463 lid 1, 464 en 465 van het Strafwetboek, een zaak die hem niet toebehoorde, bedrieglijk weggenomen te hebben, namelijk delen van gouden kunstgebitten, gouden tanden en twee gouden ringen, ten nadele van onbekende(n), met de omstandigheid dat de dief een dienstbode of een loondienaar was, zelfs wanneer hij de diefstal gepleegd heeft ten nadele van andere personen dan die welke hij diende, maar die zich bevonden hetzij in het huis van de meester, hetzij in het huis waar hij hem vergezelde, of de dief een werkman, gezel of leerling was, die de diefstal heeft gepleegd in het huis, het werkhuis of het magazijn van zijn meester, of de dief een persoon was die gewoonlijk arbeid verrichtte in de woning waar hij gestolen heeft,

Te X, op 24 januari 2017.

minstens

DE TWEEDE en DE DERDE

D/ bij inbreuk op de artikelen 66 en 505 lid 1.1° van het Strafwetboek, weggenomen, verduisterde of door misdaad of wanbedrijf verkregen zaken of een gedeelte ervan geheeld te hebben, namelijk delen van gouden kunstgebitten, gouden tanden en twee gouden ringen, ten nadele van onbekende(n),
te X, op niet nader te bepalen tijdstippen in de periode van 24 januari 2017 tot en met 28 februari 2017.

DE EERSTE

E/ Bij inbreuk op de artikelen 2,20°, 3 § 3, 11 § 1, 23, 24 en 26 van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens, zonder een voorafgaande vergunning, verleend door de gouverneur bevoegd voor de verblijfplaats van de verzoeker, als particulier een vergunningsplichtig vuurwapen of de daarbij horende vergunningsplichtige munitie voorhanden te hebben gehad, nl. vijf patronen kaliber 12, waarvan vier hagelpatronen en één slug-patroon,
te Zedelgem op 13 november 2017.

DE EERSTE

F/ bij inbreuk op de artikelen 3 §1,5°, 8, 23, 24 en 26 van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens, een verboden wapen, namelijk een zilverkleurige boksbeugel, in de wet opgenomen als zijnde een boksbeugel, vervaardigd, hersteld, te koop gesteld, verkocht, overgedragen of vervoerd, opgeslagen, voorhanden gehad of gedragen te hebben,
te Zedelgem op 13 november 2017.

DE EERSTE

G/ bij inbreuk op de artikelen 3 §1,7°, 8, 23, 24 en 26 van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens, een verboden wapen, namelijk een telescopische matrak merk Blackfield, in de wet opgenomen als zijnde een wapenstok, vervaardigd, hersteld, te koop gesteld, verkocht, overgedragen of vervoerd, opgeslagen, voorhanden gehad of gedragen te hebben.

te Zedelgem op 13 november 2017.

DE EERSTE

H/ Bij inbreuk op de artikelen 3 §1, 9°, 8, 23, 24 en 26 van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens, een verboden wapen, namelijk een stroomstootwapen merk WS, in de wet opgenomen als zijnde een draagbaar tuig waarmee door een elektrische stroomstoot personen weerloos kunnen worden gemaakt of pijn kan worden toegebracht, met uitzondering van medische of diergeneeskundige hulpmiddelen, vervaardigd, hersteld, te koop gesteld, verkocht, overgedragen of vervoerd, opgeslagen, voorhanden gehad of gedragen te hebben,

te Zedelgem op 13 november 2017.

BIJZONDERE VERBEURDVERKLARING IN HOOFDE VAN DE EERSTE, DE TWEEDE EN DE DERDE VERDACHTE

De eerste, de tweede en de derde, tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig de artikelen 42, 2° en 43 van het Strafwetboek, zoals ingevoegd door de wet van 17 juli 1990 en gewijzigd door de Wet van 19 december 2002 (B.S. 14 februari 2003) te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van:

- een bedrag van € 93,00, zijnde winsten bekomen uit het misdrijf sub C in hoofde van de eerste verdachte
- een bedrag van € 93,00, zijnde winsten bekomen uit het misdrijf sub C, minstens D in hoofde van de tweede verdachte
- een bedrag van € 93,00, zijnde winsten bekomen uit het misdrijf sub C, minstens D in hoofde van de derde verdachte

Gelet op de dagvaarding aan de beklaagden betekend.

Gezien de stukken van de bundel.

Gelet op de vordering van de burgerlijke partij.

Gehoord het openbaar ministerie in zijn vordering.

Gehoord de beklaagden in hun antwoorden en verdediging, daartoe bijgestaan door hun raadsman.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

OP STRAFGEBIED

1. De tenlasteleggingen

1.1 Grafschennis

Het misdrijf grafschennis, zoals bepaald in artikel 453 Strafwetboek, wordt door de wetgever zelf niet nader omschreven.

In de rechtspraak wordt dit misdrijf gedefinieerd als de opzettelijk gepleegde materiële daad, gepleegd niet alleen tegen het graf, maar ook tegen de rustplaats van een overledene, waardoor zijn nagedachtenis wordt beledigd of gekwetst (zie Cass. 5 oktober 1999, RW 2000-01, 14 en T. Strafr. 2000,14).

Materiële daden zijn feitelijkheden die uitwendig waarneembaar zijn en die objectief beledigend of kwetsend zijn. Zo is bv. het opzettelijk en ongevraagd in mortuaria binnendringen, foto's nemen van overleden meisjes en de lijkjes manipuleren zodat de kinderen gedeeltelijk ontbloot werden, grafschennis (zie Cass. 5 oktober 1999, I.e.).

Daarbij dient het begrip 'graf' ruim begrepen te worden, zijnde elke plaats waar een overledene te ruste wordt gelegd en dit reeds vanaf de opbaring in afwachting van de kisting of van de begrafenis (K.I. Antwerpen, 3 juni 1999, RW2000-01,17).

Op goede gronden wordt betoogd dat elk graf, hoe oud ook, strafrechtelijk beschermd wordt. Zowel een massagraf of knekelplaats, waar de menselijke resten worden gedeponereerd uit graven waarvan de concessie is vervallen, als de overbrenging van die resten van een oud graf naar dat massagraf, zijn beschermd door artikel 453 Sw. (zie P. A., 'Graf- en kerkhofschennis', Comm.Straf., 19bis).

Artikel 453 Strafwetboek vereist geen bijzonder opzet, zodat de intentie of de drijfveer van de dader geen rol speelt. Voldoende is dat de materiële daad wetens en willens werd gesteld en objectief beledigend of kwetsend is.

1.2 Tenlasteleggingen A1 tot en met A19

Naar aanleiding van de uitlezing van het gsm-toestel van de eerste beklaagde werden foto's van lijken (of delen ervan) aangetroffen (A1-A18), waarbij bepaalde van deze foto's bleken verspreid/gedeeld te zijn met commentaar die objectief beledigend of kwetsend is.

Vermits de intentie of de drijfveer van de dader bij het plegen van grafschennis - zoals hoger sub 1.1 gesteld - geen rol speelt, wordt op de argumentatie van de eerste beklaagde daaromtrent niet ingegaan, met dien verstande dat ten overvloede kan worden opgemerkt dat de argumentatie van de eerste beklaagde met betrekking tot de zgn. 'premie voor ongezond werk' of 'lijkenpremie' volledig wordt tegengesproken door de verklaringen van zijn overste X X en door de Stad tijdens de behandeling van de zaak ter openbare terechtzitting van deze rechtbank.

De feiten onder de tenlasteleggingen A1 tot en met A18 komen bijgevolg ten genoeg van recht bewezen voor in hoofde van de eerste beklaagde.

Op welke wijze de tweede en de derde beklaagde zich concreet aan grafschennis zouden hebben bezondigd op 24 januari 2017, wordt niet verduidelijkt in de tenlastelegging (A18) noch in het strafdossier.

De feiten onder de tenlastelegging A18 komen zodoende niet bewezen voor in hoofde van de tweede en derde beklaagde, zij dienen uit dien hoofde te worden vrijgesproken zonder kosten.

De vierde beklaagde bekende dat hij één keer bij het ontruimen van een graf een kroontje (gouden tand) gevonden heeft en dat hij deze vervolgens bij een juwelier in Blankenberge heeft verkocht voor 26 euro.

Het bedrieglijk wegnemen van zaken die zich bij het lijk bevinden vormt eveneens grafschennis.

De feiten onder de tenlastelegging A19 komen zodoende ten genoegen van recht bewezen voor in hoofde van de vierde beklaagde.

1.3 Tenlastelegging B

Uit de gegevens van het strafdossier blijkt dat de eerste beklaagde een hakenkruis op een schedel kerfde (of tekende), deze schedel vervolgens fotografeerde en de foto doorstuurde naar een kennis.

In zijn verhoor verklaarde de eerste beklaagde dat hij niet wist van wie deze schedel afkomstig was, hetgeen door niets in het strafdossier tegengesproken wordt.

Met betrekking tot deze tenlastelegging kan de verzwarende omstandigheid zoals omschreven in art. 4530/s Strafwetboek niet weerhouden worden.

Het komt immers niet bewezen voor dat de eerste beklaagde handelde wegens één van de drijfveren omschreven in art. 453bis Strafwetboek en zich specifiek richtte tegen de persoon van wie deze schedel afkomstig was. Vermits onbekend was van wie de betreffende schedel afkomstig is, kan er niet gehandeld zijn vanuit een specifieke drijfveer gericht tegen deze persoon.

Deze - overigens uitermate verwerpelijke - feiten vormen grafschennis in de zin van art. 453 Strafwetboek en komen zonder voormelde verzwarende omstandigheid ten genoegen van recht bewezen voor in hoofde van de eerste beklaagde.

1.4 Tenlasteleggingen C en D

Zoals hoger reeds vermeld vormt het bedrieglijk wegnemen van roerende goederen die zich bij het lijk bevinden in het graf eveneens grafschennis (zie het voorbeeld van het wegnemen en breken van een kruisbeeld dat bij de opbaring in de handen van de overledene was gelegd (Parijs, 8 juli 1875, Sir., 1875, II, 292) geciteerd in P. A., 'Graf- en kerkhofschennis', Comm.Straf., 17ter).

Het komt bijgevolg aangewezen voor de feiten onder de tenlastelegging C te herkwalificeren als volgt:

"Bij inbreuk op de artikelen 66 en 453 van het Strafwetboek, zich schuldig te hebben gemaakt aan grafschennis, namelijk delen van gouden kunstgebitten, gouden tanden en twee gouden ringen,

Te X op 24 januari 2017."

Het betreft dezelfde feiten als voorzien in de akte van aanhangigmaking.

Uit niets blijkt dat de grafschennis, bestaande uit het wegnemen van delen van gouden kunstgebitten, gouden tanden en twee gouden ringen, zich exact voordeed op 24 januari 2017.

De feiten onder de tenlastelegging C zoals geherkwalificeerd komen bijgevolg niet bewezen voor in hoofde van de eerste, tweede en derde beklaagde.

Zowel uit het verhoor van de tweede beklaagde als uit het verhoor van de juwelier X X, blijkt dat de tweede beklaagde gouden voorwerpen, afkomstig van grafschennis, te gelde heeft gemaakt bij voormelde juwelier.

De feiten onder de tenlastelegging D komen bijgevolg bewezen voor in hoofde van de tweede beklaagde.

Er zijn geen redenen om te twijfelen aan de verklaring van de eerste beklaagde dat ook de derde beklaagde een deel van de opbrengst van het goud heeft gekregen. De ontkennende verklaringen van de derde beklaagde zijn, mede gelet op zijn houding tijdens zijn verhoor, geheel ongeloofwaardig.

De feiten onder de tenlastelegging D komen bijgevolg bewezen voor in hoofde van de derde beklaagde.

1.5 Tenlasteleggingen E, F, G en H

Naar aanleiding van de huiszoeking in de woning van de eerste beklaagde werden vier inbreuken vastgesteld op de wapenwetgeving.

De feiten onder de tenlasteleggingen E, F, G en H komen ten genoegen van recht bewezen voor.

2. De bestraffing

2.1 Ten aanzien van de eerste beklaagde X X

De eerste beklaagde is uit hoofde van zijn strafverleden niet meer in de voorwaarden om te kunnen genieten van de gunst van de opschorting van de uitspraak (art. 3 Probationwet).

De bewezen verklaarde feiten onder de tenlasteleggingen A1 tot en met A18, B zonder de verzwarende omstandigheid zoals omschreven in art.453bis Strafwetboek, E, F, G en H zoals geherkwalificeerd zijn met elkaar verbonden door eenheid van misdadig opzet, zodat, overeenkomstig artikel 65 lid 1 Sw., slechts één straf wordt opgelegd, namelijk de zwaarste.

Bij het bepalen van de straf en de strafmaat houdt de rechtbank rekening met:

- de aard, de ernst van de feiten en de omstandigheden waarin deze werden gepleegd;
- de natuurlijke evidentie in hoofde van de eerste beklaagde om dergelijke feiten te plegen, hetgeen wijst op een immorele ingesteldheid;
- het gevaar voor de openbare veiligheid van het voorhanden hebben van een verboden wapens;
- het strafverleden van de eerste beklaagde.

Een gevangenisstraf, volledig met uitstel van tenuitvoerlegging, en een effectieve geldboete -teneinde de bestraffing voldoende tastbaar te maken - zoals hierna bepaald, moeten de eerste beklaagde het wederrechtelijk karakter van de gepleegde feiten doen inzien en hem ervan weerhouden om in de toekomst gelijkaardige feiten of andere misdrijven te plegen.

De vordering tot de bijzondere verbeurdverklaring, overeenkomstig de artikelen 42,3° en 43 bis Sw., lastens de eerste beklaagde voor een bedrag van 93,00 euro is ongegrond, gelet op de vrijspraak voor de feiten onder de tenlastelegging C zoals geherkwalificeerd.

2.2 Ten aanzien van de tweede beklaagde X X

Gelet op het gegeven dat een bestraffing disproportionele gevolgen dreigt teweeg te brengen voor de reclassering van de tweede beklaagde, in acht genomen de ernst van de feiten en de persoonlijkheid en verbeteringsinzichten van de tweede beklaagde, kan aan de tweede beklaagde de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling worden verleend.

De tweede beklaagde heeft erom verzocht en verkeert in de wettelijke voorwaarden: hij is nog niet veroordeeld tot een criminele straf of tot een correctionele hoofdgevangenisstraf van méér dan zes maanden of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99bis

van het Strafwetboek en de feiten zijn niet van aard dat zij gestraft moeten worden met een hoofdgevangenisstraf van méér dan vijf jaar correctionele hoofdgevangenisstraf of een zwaardere straf.

De vordering tot de bijzondere verbeurdverklaring, overeenkomstig de artikelen 42,3° en 43bis Sw., lastens de tweede beklaagde is gegrond voor een bedrag van 93,00 euro, gelet op de informatie verstrekt door juwelier X X.

2.3 Ten aanzien van de derde beklaagde X X

Gelet op het gegeven dat een bestraffing disproportionele gevolgen dreigt teweeg te brengen voor de reclassering van de derde beklaagde, in acht genomen de ernst van de feiten en de persoonlijkheid en verbeteringsinzichten van de derde beklaagde, kan aan de derde beklaagde de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling worden verleend.

De derde beklaagde heeft erom verzocht en verkeert in de wettelijke voorwaarden: hij is nog niet veroordeeld tot een criminele straf of tot een correctionele hoofdgevangenisstraf van méér dan zes maanden of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99bis van het Strafwetboek en de feiten zijn niet van aard dat zij gestraft moeten worden met een hoofdgevangenisstraf van méér dan vijf jaar correctionele hoofdgevangenisstraf of een zwaardere straf.

De vordering tot de bijzondere verbeurdverklaring, overeenkomstig de artikelen 42,3° en 43bis Sw., lastens de derde beklaagde is gegrond voor een bedrag van 93,00 euro, gelet op de informatie verstrekt door juwelier X X

2.4 Ten aanzien van de vierde beklaagde X X

Gelet op het gegeven dat een bestraffing disproportionele gevolgen dreigt teweeg te brengen voor de reclassering van de vierde beklaagde, in acht genomen de ernst van de feiten en de persoonlijkheid en verbeteringsinzichten van de vierde beklaagde en het gegeven dat de vierde beklaagde ten gevolge van deze feiten ook zijn tewerkstelling, waaraan hij gehecht was, verloor, kan aan de vierde beklaagde de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling worden verleend.

De vierde beklaagde heeft erom verzocht en verkeert in de wettelijke voorwaarden: hij is nog niet veroordeeld tot een criminele straf of tot een correctionele hoofdgevangenisstraf van méér dan zes maanden of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99b/s van het Strafwetboek en de feiten zijn niet van aard dat zij gestraft moeten worden met een hoofdgevangenisstraf van méér dan vijf jaar correctionele hoofdgevangenisstraf of een zwaardere straf.

OP BURGERLIJK GEBIED

De burgerlijke partij de Stad

De vordering van de burgerlijke partij is regelmatig naar vorm en tijd en ontvankelijk.

De burgerlijke partij vordert een schadevergoeding van 5.500,00 euro (5.000,00 euro uit hoofde van morele schade en 500,00 euro uit hoofde van materiële schade), een voorbehoud voor eventuele toekomstige schadevorderingen en een rechtsplegingsvergoeding begroot op 1.080,00 euro, zoals weergegeven in de neergelegde nota.

Aanvaard wordt dat een rechtspersoon morele schade kan lijden (zie Cass. 9 februari 1948, Pas. 1948, I, 88, JT 1948, 557, noot H.J. B.; RGAR 1948, 4.322, noot S. R.), zij het dat daaronder dient begrepen te worden de schade die bestaat in de aantasting van de goede naam, de faam en de reputatie van de rechtspersoon.

Ten aanzien van de rechtspersoon kan er omwille van haar aard evenwel geen sprake zijn van de affectieve aspecten van de morele schade, zoals genegenheidsschade (zie E. D., Het begrip schade, Antwerpen, Kluwer, 1984, p. 99, nr. 147).

Het staat vast dat de Stad reputatieschade geleden heeft ingevolge de ruchtbaarheid die in de media aan de zaak gegeven werd. Zonder de feiten onder de tenlasteleggingen A1 tot en met A19, B zoals geherkwalificeerd en D was deze ruchtbaarheid er niet geweest.

Stad beweert ingevolge de feiten materiële schade te hebben geleden, zij het dat daarvan geen stukken worden voorgelegd noch begroting wordt gegeven.

Uit de stukken van de tweede beklagde blijkt dat de Stad reeds in 2015 in kennis gesteld werd van de klaarblijkelijk toen reeds bestaande anomalieën bij haar begrafenissenploeg.

De stad gaat op dat vrij pertinent gegeven niet in, zodat mag aangenomen worden dat met de melding uit 2015 niets werd aangevangen, hetgeen vragen oproept, vermits de melding toch wel vrij concreet was: 'de manier van werken', 'organisatie en communicatie onvoldoende', 'verouderde manier van werken met basismateriaal', 'mentaliteitsprobleem van enkele groepsleden' en 'sommigen te nonchalant waardoor je met beschaamde wangen een dienst moest uitvoeren, geen aangename ervaring voor de rouwende familie'.

Rekening houdende met een eigen fout in hoofde van de burgerlijke partij en met de concrete omstandigheden, begroot de rechtbank de vergoeding voor de materiële en morele schade samen op een bedrag van één euro. Een groter nadeel komt niet bewezen voor.

Er is gelet op het voorgaande geen reden om het gevraagde voorbehoud te verlenen.

Gelet op de bepalingen van artikel 162bis van het Wetboek van Strafvordering en het KB van 26.10.2007 (BS 09.11.2007), wordt door de rechtbank aan de burgerlijke partij een geïndexeerde rechtsplegingsvergoeding toegekend, begroot op 180,00 euro, zijnde het basisbedrag op het toegekende bedrag, gelet op de kennelijke overwaardering van de vordering.

OM DEZE REDENEN:

Gelet op de hiernavolgende artikelen, door de voorzitter aangeduid:
artikelen 40, 42, 43, 65, 66, 100, 453, 505 lid 1.1° van het strafwetboek;
artikelen 1382 en 1383 van het burgerlijk wetboek;
artikelen 11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935;
artikelen 162, 182, 184, 185, 189, 190, 191, 194 en 195 van het wetboek van strafvordering;
artikelen 2, 3, 4 en 9 van de wet van 26.06.2000 (B.S. 29.07.2000);
artikel 1, eerste en tweede lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, zoals gewijzigd;

DE RECHTBANK,

Recht doende op tegenspraak.

Herkwalificeert de feiten onder de tenlastelegging C als volg:

"Bij inbreuk op de artikelen 66 en 453 van het Strafwetboek, zich schuldig te hebben gemaakt aan grafschennis, namelijk delen van gouden kunstgebitten, gouden tanden en twee gouden ringen, te X op 24 januari 2017."

OP STRAFGBIED

De eerste beklaagde - X X

Verklaart de verzwarende omstandigheid van art. 453/s Strafwetboek zoals voorzien in tenlastelegging B en de feiten onder de tenlastelegging C zoals geherkwalificeerd NIET bewezen in hoofde van eerste beklaagde, spreekt hem dienvolgens VRIJ en ontslaat hem terzake van elke verdere rechtsvervolgning zonder kosten.

Verklaart de feiten onder de tenlasteleggingen A1 tot en met A18, B zonder de verzwarende omstandigheid zoals omschreven in art. 453bis Strafwetboek, E, F, G en H bewezen in hoofde van eerste beklaagde.

Veroordeelt de eerste beklaagde bij toepassing van art. 65 lid 1 Sw. tot

een gevangenisstraf van TWAALF (12) MAANDEN
en een effectieve geldboete van HONDERD (100,00) EUR

Zegt dat bij toepassing van artikel 1, eerste en tweede lid van de wet van 5 maart 1952, zoals laatst gewijzigd, voormelde geldboete met zeventig decimes verhoogd wordt en aldus gebracht wordt op ACHTHONDERD (800,00) EUR.

Beveelt dat, bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van EEN (1) MAAND.

Stelt vast dat de veroordeelde nog geen veroordeling opgelopen heeft tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99bis van het Strafwetboek, het feit niet strafbaar is met een correctionele gevangenisstraf van meer dan twintig jaar en de opgelegde gevangenisstraf vijfjaar gevangenisstraf niet te boven gaat en meent dat een opdeproefstelling van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhoppen.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van onderhavig vonnis, gelet op artikel 8 der wet van 29 juni 1964, binnen de perken van artikel 14 van dezelfde wet, uitgesteld wordt voor een termijn van VIJF (5) JAAR voor wat betreft de uitgesproken gevangenisstraf van twaalf maanden.

* * * *

De tweede beklaagde – X X

Verklaart de feiten onder de tenlasteleggingen A18 en C zoals geherkwalificeerd NIET bewezen in hoofde van tweede beklaagde, spreekt hem dienvolgens VRIJ en ontslaat hem terzake van elke verdere rechtsvervolgning zonder kosten.

Verklaart de feiten onder de tenlastelegging D bewezen in hoofde van tweede beklaagde.

GELAST de OPSCHORTING van de uitspraak van de veroordeling in hoofde van tweede beklaagde voor de duur van DRIE (3) JAAR.

Verklaart, overeenkomstig de artikelen 42,3° en 43bis Sw., een bedrag van 93,00 euro verbeurd in het vermogen van de tweede beklaagde.

De derde beklaagde – X X

Verklaart de feiten onder de tenlasteleggingen A18 en C zoals geherkwalificeerd NIET bewezen in hoofde van derde beklaagde, spreekt hem dienvolgens VRIJ en ontslaat hem terzake van elke verdere rechtsvervolgning zonder kosten.

Verklaart de feiten onder de tenlastelegging D bewezen in hoofde van derde beklaagde.

GELAST de OPSCHORTING van de uitspraak van de veroordeling in hoofde van derde beklaagde voor de duur van DRIE (3) JAAR.

Verklaart, overeenkomstig de artikelen 42,3° en 43bis Sw., een bedrag van 93,00 euro verbeurd in het vermogen van de derde beklaagde.

De vierde beklaagde-X X

Verklaart de feiten onder de tenlastelegging A19 bewezen in hoofde van vierde beklaagde.

GELAST de OPSCHORTING van de uitspraak van de veroordeling in hoofde van vierde beklaagde voor de duur van DRIE (3) JAAR.

Verwijst de eerste beklaagde tot het betalen van zijn dagvaardingskosten, begroot op €29,37.

Verwijst de tweede beklaagde tot het betalen van zijn dagvaardingskosten, begroot op €29,37.

Verwijst de derde beklaagde tot het betalen van zijn dagvaardingskosten, begroot op €29,37.

Verwijst de vierde beklaagde tot het betalen van zijn dagvaardingskosten, begroot op €29,37.

Verwijst de beklaagden tot het betalen van elk 1/4 van de overige de kosten van het geding, begroot op €0,00.

Legt de beklaagden elk de vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken op van DRIEËNVIJFTIG EURO EN ACHTENVIJFTIG CENT (53,58 EUR) in uitvoering van art. 91 tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals laatst gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 van het K.B. van 28 december 1950, de ministeriële omzendbrief nummer 131quater (ns) van 31 januari 2013 en de omzendbrief 131/5 van 25 september 2018)(artikel 18 en 19 van de Wet van 19 december 2014, houdende diverse bepalingen betreffende Justitie(1)).

Verplicht de eerste beklaagde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van vijftentwintig euro + 70 decimes = €200,00 te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (artikel 29 van de

wet van 1 augustus 1985 zoals laatst gewijzigd door K.B. van 31 oktober 2005; artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, zoals gewijzigd door de artikelen 59 en 60 van de Programmawet (1) van 25 december 2016 (Belgisch Staatsblad van 29 december 2016).

Verwijst de beklaagden elk tot het betalen van een bedrag van 20,00 euro als bijdrage voor het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand overeenkomstig art. 2, 4§1 en §3 en 5 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

Verklaart, overeenkomstig art. 42, 1° en 43 Sw. en art. 24 Wapenwet, het overtuigingsstuk OS 18/0637, welke het voorwerp uitmaakt of gediend heeft voor het plegen van voormelde feiten en welke eigendom is van de veroordeelden, verbeurd.

Stelt de overtuigingsstukken OS 18/0183 - 18/0441 - 18/0185 ter beschikking van het openbaar ministerie om ermee te handelen als naar recht.

OP BURGERLIJK GEBIED

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij de Stad ontvankelijk en in volgende mate gegrond.

Veroordeelt de beklaagden solidair om te betalen aan de burgerlijke partij de stad de som van EEN EURO (€1,00), en de kosten, waaronder een rechtsplegingsvergoeding van €180,00.

Wijst het meer- of anders gevorderde af als ongegrond.

Voor zoveel als nodig worden de overige burgerlijke belangen overeenkomstig artikel 4 al. 2 van de wet van 17 april 1878 houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering zoals vervangen bij artikel 2 van de Wet van 13 april 2005, ambtshalve aangehouden.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

Dit vonnis is in openbare zitting uitgesproken op vijf februari tweeduizend en negentien door de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, veertiende kamer, samengesteld uit:

X X, alleenrechtsprekend rechter in de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge

In aanwezigheid van X X, substituut procureur des Konings West-Vlaanderen;

Met bijstand van griffier X X